

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1To/6/2023
Identifikačné číslo spisu: 9522100254
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Emil Klemanič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9522100254.9

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Klemaniča a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2025, v trestnej veci obžalovaného F. M. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného F. M., podaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/11/2022, z 1. júna 2023

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/11/2022, z 1. júna 2023 v časti I.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

F. M. , narodený XX. O. XXXX v A., okres A., trvale
bytom O.. XX, okres H.

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

„minimálne od roku 2004 do presne nezisteného času, najdlhšie do augusta 2020, na rôznych miestach v Slovenskej republike, najmä v meste Sereď, poznajúc osoby a vediac o ich činnosti súvisiacej s neoprávneným nakladaním so zakázanými návykovými látkami, podnecovaný a vyzývaný týmito osobami sám neoprávnene nakladal s metamfetamínom a tabletkami Cirrus 120 mg, s obsahom účinnej látky pseudoefedrín, určenými na výrobu metanfetamínu, a to tak, že:

od presne nezisteného obdobia, minimálne od roku 2004 na podnet L. M. vyrobil na chate v obci P. A. chemickou reakciou z jedného kila efedrínu 800 gramov metamfetamínu, ktorý dal do zálohu v prospech L. M. za minimálne 200.000,- Sk (6.638,78 eura),

v rozpätí 10 mesiacov, ktoré predchádzali zadržaniu L. M. v roku 2007, predával A. T. a L. M. metamfetamín, kde odbery metamfetamínu sa opakovali v množstvách od 200 do 400 gramov, raz mesačne, na území mesta Sereď, pričom v tomto období došlo medzi nimi k odovzdaniu minimálne dvoch kíl metamfetamínu,

minimálne od roku 2015 do polovice roku 2017, kedy prišlo k rozchodu tzv. dvojčiek A. T. a L. M., spolupracoval s L. M. a A. T., ktorým podľa potreby dodával várky tabletiiek Cirrus 120 mg s obsahom účinnej látky pseudoefedrínu o hmotnosti 5,3 kg za jednu várku, z ktorej bolo možné vyrobiť najmenej 1.100 gramov metamfetamínu, pričom v Sereď, v oblasti hrádze pri Váhu, predal minimálne 15 várok tabletiiek Cirrus, ktorých hodnota bola minimálne 11.500 eur za jednu várku, čo predstavovalo celkovo

hodnotu minimálne 172.500 eur a z takto kúpených tabletiiek Cirrus nechali A. T. s L. M. vyrobiť chemickými reakciami metamfetamín u B. G. a L. V.,
v rokoch 2015 a 2016 v Seredi, predovšetkým v byte L. M. na D. Z., predal minimálne štyri kilá metamfetamínu L. M. a A. T. za cenu 18 eur za jeden gram metamfetamínu, čo predstavovalo hodnotu metamfetamínu minimálne v sume 72.000 eur, pričom takto kúpený metamfetamín ďalej posunuli osobám obchodujúcim s metamfetamínom,
v presne nezistenom čase po roku 2017, po rozdelení sa dvojice A. T. a L. M., sa na podnet L. M. a O. B. zapojil do dodávania tabletiiek Cirrus, keď v rodinnom dome v obci N. odovzdal L. M. dve várky tabletiiek Cirrus 120 mg, s obsahom účinnej látky pseudoefedrínu o hmotnosti 5,3 kg za jednu várku, ktoré získal sprostredkovane od O. B. tak, že O. B. ich odovzdal O. O. G., ktorý ich na účely predaja a použitia na výrobu metamfetamínu zabezpečil v Poľskej republike, pričom za tieto várky zaplatil L. M. dokopy 23.000 eur,
pričom efedrín je v zmysle nariadenia ES č. 273/2004 o prekurzoroch drog zaradený do zoznamu určených látok v kategórii 1, pseudoefedrín je možné okrem iného použiť ako surovinu - prekurzor pri príprave metamfetamínu a metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,
čím takto vyrobil a predal metamfetamín v celkovej hodnote minimálne 72.000 eur a predal tabletky Cirrus 120 mg v celkovej hodnote minimálne 195.500 eur,
pričom L. V. a O. O. G. sú trestne stíhaní v samostatnom konaní a o ich vine ešte nebolo rozhodnuté a A. T., L. M., B. G. a O. B. už boli právoplatne odsúdení,

t e d a

- neoprávnene obchodoval so psychotropnou látkou, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a v mimoriadne veľkom množstve,
- neoprávnene obchodoval s drogovým prekurzorom, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a získal ním pre seba značný prospech

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 5 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona,
- zločin neoprávneného prechovávanía, výroby a obchodovania s drogovým prekurzorom a predmetom určeným na výrobu omamnej látky, psychotropnej látky alebo drogového prekurzora podľa § 173a ods. 2, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženía.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/11/2022, z 1. júna 2023 v časti I. bol

obžalovaný F. M. uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Za to mu uložil podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, nezistiac žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac žiadne pritŕžujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov s tým, že podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Prvostupňový súd súčasne v časti II. odvolaním napadnutého rozhodnutia podľa § 285 písm. g) Trestného poriadku obžalovaného F. M. spod obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/2 Gv 20/21/1000-346, podanej na Špecializovaný trestný súd 4. marca 2022, pre skutok v bode 1/ právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

„v presne nezistenom čase, najskôr však od roku 2007, sa v Trnavskom kraji, popri existujúcom zoskupení osôb, ktorého hlavným predstaviteľom bol nebohý O. G., začala postupne formovať zločinecká skupina nazývajúca sa „W.“, pozostávajúca z jednotlivých členov, ako aj osôb činných pre zločineckú skupinu, kde na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni bol O. S., ktorý riadil a koordinoval jej nižšie hierarchicky postavených členov pri páchaní rôznorodnej trestnej činnosti, špecifikujúcej sa predovšetkým na drogovú trestnú činnosť, ktorá takto kompaktné fungovala až do zadržania najvyšších činiteľov tejto zločineckej skupiny,

následne v presne nezistenom čase, najskôr však od roku 2010, sa v Trnavskom kraji, popri existujúcom zoskupení osôb, ktorého hlavným predstaviteľom bol nebohý O. G., začala postupne formovať zločinecká skupina nazývajúca sa „J.“, pozostávajúca z jednotlivých členov, ako aj osôb činných pre zločineckú skupinu, kde na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni bol Z. J., ktorý riadil a koordinoval jej nižšie hierarchicky postavených členov pri páchaní rôznorodnej trestnej činnosti, špecifikujúcej sa predovšetkým na drogovú trestnú činnosť, ktorá takto kompaktné fungovala až do zadržania najvyšších činiteľov tejto zločineckej skupiny,

kde na stredných úrovniach hierarchie v skupine sa nachádzali, okrem iných, osoby v rámci zločineckej skupiny tzv. „W.“ M. M., O. M., L. G., O. A., a v rámci zločineckej skupiny tzv. „J.“ W. O., L. M., A. T., L. G., B. G., O. Y., ktorí plnili svoje úlohy v rámci skupiny pri páchaní najmä drogovej trestnej činnosti, pričom každý člen na nižšom stupni zabezpečoval, či už osobne, alebo prostredníctvom ďalších členov skupiny, resp. doteraz presne nezistených páchatel'ov, výrobu drog - metamfetamínu, ktorý následne distribuovali hlavne v Trnavskom kraji a jeho okolí, pričom pre zločineckú skupinu tzv. „W.“ boli činné osoby H. Z., O. D., A. O., H. O., O. G., A. G., R. Z., A. G., O. O. a O. O. a pre zločineckú skupinu tzv. „J.“ L. V., O. V., W. T., O. B., obv. O. O. G., F. B., F. M., O. G., A. G., P. G., ktoré konali na základe pokynov členov zločineckej skupiny, kde postavenie a činnosť osôb v rámci skupiny bolo nasledovné; A. T. a L. M. si zabezpečovali tabletky a aj iné prekurzory na výrobu metamfetamínu, a to najmä od osôb L. G., O. A., O. V., O. B. prostredníctvom O. O. G., z ktorých A. T. a L. M., resp. prostredníctvom tzv. „varičov“, ku ktorým patrili F. G. a A. X., B. G., L. V., F. B., vyrábali metamfetamín, ktorý prostredníctvom svojej siete dilerov, ku ktorým patrili okrem iných aj W. T., A. G., P. G., predávali metamfetamín menším, doposiaľ nestotožneným dilerom, resp. konečným spotrebiteľom; O. S., M. M. a O. M. si zabezpečovali tabletky, a aj iné prekurzory na výrobu metamfetamínu, a to najmä od osôb L. G., O. A., kde prostredníctvom tzv. „varičov“, ku ktorým patrili okrem iných H. Z., vyrábali metamfetamín, ktorý prostredníctvom svojej siete dilerov, ku ktorým patrili okrem iných aj O. D., A. O., H. O., O. G., A. G., R. Z., A. G., O. O., O. O., predávali metamfetamín menším, doposiaľ nestotožneným dilerom, resp. konečným spotrebiteľom, kde O. G. takto získaný metamfetamín odpredával, okrem iných, aj W. O.,

pričom obidve tieto skupiny sa navzájom tolerovali, rešpektovali, vzájomne medzi sebou kooperovali, a to v záujme zabezpečenia čo najlepších podmienok pri páchaní drogovej trestnej činnosti, ktoré spočívali najmä v zadovážovaní liekov obsahujúcich pseudoefedrín, komponentov slúžiacich na výrobu

metamfetamínu, personálnej stability pri samotnej výrobe metamfetamínu, čím garantovali plynulé fungovanie oboch skupín, a tým pádom ich dlhoročnú dominanciu v rámci predaja omamných a psychotropných látok na území celej Slovenskej republiky, pričom celá, takto riadená a dôsledne koordinovaná činnosť, bola vykonávaná za účelom zisku pre jednotlivých členov a osôb činných pre zločineckú skupinu"

oslobodil, pretože prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podal obžalovaný F. M. prostredníctvom náhradného obhajcu Mgr. Róberta Vánča odvolanie 6. júla 023, a to proti výroku o vine a výroku o treste. Obžalovaný odvolanie odôvodnil nasledovne: „Obžalovaný M. bol uznaný vinným len na základe svedeckých výpovedí spolupracujúcich obvinených. Výpovede svedkov sú nekonzistentné a vzájomne si odporujúce, čo spôsobuje ich nevierohodnosť. Súd navyše pochybil aj pri vyhodnocovaní dôkazov, keď v rozpore so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného" sa priklonil k takej interpretácii, ktorá bola na ťarchu obžalovaného. Máme za to, že súd závažným spôsobom porušil aj právo obžalovaného na obhajobu, keď odmietol vykonať všetky obhajobou navrhované dôkazy. Taktiež sme toho názoru, že o veci rozhodoval nezákonný súd, keďže máme za to, že pôsobnosť Špecializovaného trestného súdu nebola v tomto prípade daná. Po obvinení páchatel'ov boli títo postupne vylučovaní z trestného konania. V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je takýto postup porušovaním pravidiel spravodlivosti v konaní a takéto konanie vykazuje znaky kupčenia so spravodlivosťou. Sme toho názoru, že takejto povahy je aj toto konanie. V postavení svedkov boli vypočúvané také osoby, ktoré boli páchatel'mi trestnej činnosti. Boli uzavreté dohody o vine a treste, kde sa tieto osoby priznali aj k účasti k zločineckej skupine, ktorá podľa existujúcich zistení v Seredi nikdy neexistovala a nebola tam jedna, ani dve. Existujú ďalšie rozhodnutia aj tohto senátu, v ktorých boli niektorí páchatelia oslobodení spod tohto zločinu a v prípade obžalovaného M. došlo dokonca k odstúpeniu od obžaloby za prvý skutok obžaloby. Obžaloba bola postavená voči obžalovanému M. na výpovediach údajných svedkov, ktorí sú v skutočnosti páchatel'mi trestnej činnosti a dokonca u niektorých z nich za túto trestnú činnosť, o ktorej vypovedajú a ktorej sa mal spolu s nimi dopustiť aj obžalovaný M., neboli nikdy obvinení, neboli nikdy obžalovaní a ani odsúdení.

Nepovažujeme tento súd za zákonný, pretože nie je vecne príslušný. Vzhľadom na predchádzajúce rozhodovanie tohto senátu v jednej a tej istej veci, vo svojich prinajmenšom dvoch rozhodnutiach porušil ústavnú zásadu prezumpcie neviny a prejedlikoval otázku viny obžalovaného M.. Z uvedeného dôvodu sú títo sudcovia zaujatí a nemôžu v tejto veci rozhodovať. Obžalovaný M. nie je a nebol zdravotne spôsobilý chápať zmysel trestného konania a nemohol sa riadne ani zúčastňovať pojednávaní. Z vyjadrenia znalkyne na hlavnom pojednávaní vyplýva, že táto nemala k dispozícii zdravotnú dokumentáciu obžalovaného. Zdravotný stav obžalovaného teda dobre nepoznala a nevedela, že obžalovaný M. prekonal syfilis, ktorý spôsobuje a má za následok vážne poškodenie mozgu. Obžalovaný M. žiadnu duševnú chorobu nepredstieral. Bude preto potrebné, aby bol vo veci vypracovaný znalecký posudok ústavu, ktorý by zaujal stanovisko aj k posudkom vypracovaným v tomto konaní znalkyňami." V súvislosti s tým, že o vine obžalovaného bolo rozhodnuté len na základe dôkazov vyplývajúcich zo svedeckého výsluchu osôb, ktoré vystupovali ako spolupracujúci obvinení, odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4To/10/2015. Poukázal aj na to, že k otázke vierohodnosti svedeckých výpovedí sa opakovane vyjadril aj ESLP, z ktorého judikatúry vyplýva, že použitie výpovedí svedkov, poskytnutých výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody, môže vyvolať závažné pochybnosti o spravodlivosti konania proti obvinenému a môže vyvolať zložité otázky z hľadiska toho, že vzhľadom na ich samotnú podstatu môžu byť takéto výpovede zmanipulované a môžu byť urobené výlučne s cieľom získať výhody ponúkané výmenou alebo z dôvodu osobnej pomsty. Uviedol tu rozsudok z 15. decembra 2022 vo veci sťažností č. 28081/19 a 29644/19, ktoré sa týkali odsúdených U. S. (prvý sťažovateľ) a F. A. (druhý sťažovateľ) proti Slovenskej republike, rozsudok z 2. novembra 2019 vo veci Adamčo proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 45084/14) a rozhodnutie z 1. júna 2023 Erik Adamčo proti Slovenskej republike (č. 19990/20). Obžalovaný mal za to, že: „odsúdenie len na základe svedeckej výpovede spolupracujúceho obvineného je neprípustné a je porušením práva na spravodlivý proces zaručeného článkom 6 Dohovoru. Inými slovami, svedecká výpoveď spolupracujúceho obvineného nesmie byť jediným usvedčujúcim dôkazom, na základe ktorého bude

konštatovaná vina obžalovaného bez toho, aby boli tvrdenia spolupracujúceho obvineného verifikované aj inými dôkazmi. V tomto konaní sa súd vo svojom odôvodnení snaží navodiť dojem, že svedecké výpovede, ktoré obžalovaného M. usvedčujú, sa vzájomne potvrdzujú. Lenže svedecká výpoveď spolupracujúceho obvineného potvrdzovaná svedeckou výpoveďou ďalšieho spolupracujúceho obvineného trpí rovnakými vadami a vyplývajú z nej rovnaké riziká, že osoba môže byť obvinená a súdená na základe neoverených obvinení."

V ďalšej časti sa odvolateľ venuje hodnoteniu svedeckých výpovedí (M. L., A. T., O. B., B. G.) a dodal: „V zásade jediným svedkom údajnej trestnej činnosti obžalovaného M. je svedok L. M.. Ostatní svedkovia mali podľa svojich svedeckých výpovedí len sprostredkovanú vedomosť o údajnej trestnej činnosti obžalovaného M., a to od L. M., ktorý spolupracoval s OČTK, uzavrel dohodu o vine a treste a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 10 rokov. V neposlednom rade aj ostatní svedkovia spolupracovali s OČTK a uzavreli dohody o vine a treste. Z uložených trestov je zrejmé, že spoluprácou s OČTK získali značné výhody vo forme výrazne zníženej trestnej sadzby. Motivácia týchto svedkov usvedčovať obžalovaného M. je tak už na prvý pohľad zjavná. Vo vzťahu k obžalovanému nebola jednoznačne a bez všetkých pochybností ustálená ani len doba páchania údajnej trestnej činnosti. Súd nemohol na základe vykonaných dôkazov jednoznačne ustáliť, že obžalovaný M. páchal trestnú činnosť po dlhší čas. Rovnako množstvá údajne zobchodovaného metamfetamínu a tabletiiek s obsahom pseudoefedrínu neboli žiadnym relevantným spôsobom preukázané. Informácie o údajne zobchodovaných množstvách metamfetamínu a tabletiiek s obsahom pseudoefedrínu neboli žiadnym iným spôsobom verifikované a zdrojom tejto informácie sú len pochybné svedecké výpovede spolupracujúcich obvinených, ktorým napriek tomu, že sa mali spolu s obžalovaným podieľať na páchaní trestnej činnosti minimálne v rovnakom rozsahu ako obžalovaný M., boli uložené polovičné tresty odňatia slobody, aký bol uložený v tomto konaní obžalovanému M..

Súd považoval za usvedčujúci dôkaz aj finančnú hotovosť zaistenú obžalovanému v trezore, pretože táto podľa názoru súdu nekorešpondovala s deklaroványmi príjmami obžalovaného. Súd sa však už nijako nezaoberal otázkou pôvodu zaistených finančných prostriedkov. Nie je vôbec preukázané, že by tieto finančné prostriedky akokoľvek súviseli s údajnou trestnou činnosťou obžalovaného. Skutočnosť, že sa u obžalovaného našla väčšia finančná hotovosť, nemôže byť sama o sebe usvedčujúcim dôkazom. Zaistenie väčšej finančnej hotovosti v rozpore s deklaroványmi príjmami taktiež nemôže automaticky prezumovať spojitosť týchto prostriedkov s trestnou činnosťou. Existuje niekoľko legálnych možností, ako môže osoba nadobudnúť väčšiu finančnú hotovosť, ktorá bude zjavne v rozpore s jej deklaroványmi príjmami. Typicky sa jedná napr. o dedičstvo. Vylúčiť nemožno ani darovanie alebo iné formy rozmnoženia majetku nesúvisiace so zárobkovou činnosťou, akými sú napr. výhra v lotérii, stávky a pod."

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný F. M. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil výrok o vine a treste odvolaním napadnutého rozsudku a následne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného F. M. z pod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil.

Obžalovaný F. M. podal odvolanie aj prostredníctvom obhajkyne JUDr. Kataríny Dušákovéj, v ktorom uviedol v podstate nasledovné: „Napádaný rozsudok ohľadom uznania mojej viny, uloženého trestu, jeho odôvodnenia a záverov, považujem za málo vídaný pamflet, ktorý sa v obsahu a znení nápadne podobá obžalobe prokurátora ÚŠP. Keď ale prihlíadnem ku skutočnosti, že namiesto predsedníčky senátu Mgr. Záleskej nedôvodne vyhotovil písomné znenie napádaného rozsudku člen senátu - JUDr. Milan Cisarík, ktorý podľa verejne prístupného životopisu od roku 2005 do roku 2021 pôsobil ako prokurátor (a od roku 2019 do 2021 dokonca ako prokurátor ÚŠP s extrémne blízkym vzťahom ku bývalým kolegom na ÚŠP), nemôžem sa potom vôbec diviť samotnému obsahu fatálneho rozsudku. Pri vyhotovovaní písomného odôvodnenia rozsudku v postavení akéhosi „sudcu spravodajcu“ člen senátu Cisarík zjavne pozabudol, že už nie je prokurátorom ÚŠP. Pritom znenie ani jedného z príslušných zákonov, a to č. 291/2009 Z. z. o špecializovanom trestnom súde, č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a č. 757/2004 Z. z. o súdoch, nepozná inštitút sudcu spravodajcu, v postavení ktorého vystupoval počas celého pojednávania sudca Cisarík. Aj z týchto dôvodov (okrem množstva ďalších) je rozhodnutie súdu nezákonné, nedôvodné, zaujaté, inkvizičné, arbitrárne, nesprávne, nespravodlivé, svojvoľné, účelové, nelogické, formálne, diskriminačné a nezrozumiteľné. Celé napádané rozhodnutie je poznačené

množstvom procesných chýb, je poznačené jednostrannosťou, zaujatosťou, neobjektivitou a je v ňom možné v celom priebehu súdneho konania aj identifikovať dokonca prvky charakterizujúce inkvizíciu. Napádaný rozsudok neobsahuje o mne jedinú pozitívnu informáciu. V celom rozsudku som nenašiel zmienku o existencii mojej obhajoby. Rozsudok v odôvodnení neobsahuje relevantné, dostatočné a vyvážené úvahy, ktorými sa súd riadil pri ustálení mojej viny. Nie sú v ňom uvedené logické a nespochybniteľné argumenty, pre ktoré ma súd uznal za vinného. Zrejme rozpory, či akékoľvek argumenty i návrhy obhajoby boli súdom bezprecedentne a paušálne ignorované. Činnosť OČTK nebola súdom v žiadnom štádiu konania podrobená minimálnej kritike. Pre faktickú stručnosť rozsudku absentuje v ňom relevantná a dostatočná analýza dôkazov, skutkového stavu i uloženého trestu. Samotný výrok rozsudku o mojej vine je na prvý pohľad nesprávny a súd k nemu dospel len za stavu porušenia všetkých zásad súdneho trestného konania. Rozsudok je smerom k mojej osobe zaujatý, nesprávny, neobjektívny a nevyvážený. Nie je v ňom spomenutý jediný dôkaz, ktorý bol obhajobou navrhovaný a ktorý by svedčil v môj prospech. Bol som odsúdený iba na základe výsluchov svedkov/kajúcnikov, a to konkrétne A. T., M. M., O. B., L. M. a B. G.. V konaní na súde ešte boli vykonané tendenčné výsluchy znalcov podľa svojvoľného rozhodnutia predsedníčky senátu, a to bez iniciácie alebo ingerencie procesných strán, a to výsluchy MUDr. M. T., Dr. Ing. O. N., PhDr. Mgr. I. T., PhD. a mjr. Ing. A. O.. V priebehu HP boli aj prečítané na návrh prokurátora niektoré listinné dôkazy. Takto presne vyzeralo celé „nestranné“ dokazovanie, ktoré vykonal súd na hlavnom pojednávaní. Iba na základe takto nedbalo vykonaného dokazovania, mal súd údajne zistiť skutkový stav tak, ako ho opísal vo výrokovej časti tohto rozsudku. Nevyváženosť, zaujatosť a tendenčnosť rozsudku spočíva aj v tom, že v rozsudku nie sú nijakým spôsobom porovnávané tzv. dôkazy za a proti. Je pravdou, že taký dôkaz nemôže byť v rozsudku reálne spomenutý, a také dôkazy nemohli byť v rámci kontradiktórneho procesu porovnávané, lebo senát zaujato odmietol na HP dňa 29.05.2023 vykonať akýkoľvek dôkaz navrhnutý obhajobou. V rozsudku absentuje aj akákoľvek kritika OČTK pri obstarávaní dôkazov. Samotný uložený trest je pre mňa fatálny, ignorujúci existujúce dôvodné pochybnosti a nezohľadňuje dôkaznú núdzu.

Ako prioritnú úlohu by si mal odvolací súd stanoviť, že napádaný rozsudok, v ktorom ma senát ŠTS uznal za vinného, je nutné na neverejnom zasadnutí ihneď zrušiť, keďže v konaní boli fatálnym, resp. zásadným spôsobom porušené viaceré ustanovenia Trestného poriadku a Trestného zákona."

Odvolateľ sa v ďalšom odôvodňovaní venoval podstatným chybám konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby. Navrhoval vykonať na hlavnom pojednávaní výsluchy všetkých znalcov vypracúvajúcich znalecké posudky v predmetnej veci a nesúhlasil len s ich prečítaním. Taktiež chcel vykonať znalecké vyšetrovanie duševného stavu a vyhotovenie psychologického posudku u svedkov L. M., A. T., B. G.. Obžalovaný videl porušenie zásady rovného postavenia procesných strán a zásady kontradiktórnosti v tom, že neboli vypočutí svedkovia a znalci, ktorých navrhovala obhajoba. Namietal nesprávnu kvalifikáciu v bode 1 obžaloby a navrhoval, aby bolo senátom rozhodnuté podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku tak, že prvostupňový súd odmietne obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/2 Gv 20/21/1000, zo 4. marca 2022 a vráti vec prokurátorovi, pretože podľa obžalovaného boli v prípravnom konaní identifikované závažné procesné chyby, najmä, že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby. Obžaloba voči odvolateľovi bola od samého počiatku nedôvodná. Namietal, že nebolo dokázané, že existovala zločinecká skupina v Sereďi, ako aj to, že o termíne hlavného pojednávania 29. mája 2023 a 1. júna 2023 nebola súdom upovedomená jeho prvá zvolená obhajkyňa.

Nasledujúcou námietkou odvolateľ smeroval k závažnému porušeniu ústavného práva na spravodlivý proces, a to flagrantným a vedomým porušením § 280 ods. 1 Trestného poriadku senátom Špecializovaného trestného súdu 2T. Podľa obžalovaného F. M. Špecializovaný trestný súd nebol oprávnený na prejednávanie jeho veci, a to okamihom doručenia písomnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry o ustúpení od obžaloby v bode 1 do podateľne Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, prestal ďalej existovať akýkoľvek materiálny základ na to, aby bol Špecializovaný trestný súd ďalej vecne príslušný na prejednanie tejto trestnej veci. Ustúpením od obžaloby v bode 1 nastal zánik vecnej a miestnej príslušnosti spomínaného súdu, pričom práve existenciu vecnej príslušnosti musí súd skúmať v akomkoľvek štádiu trestného konania. Odvolateľ následne venoval veľkú pozornosť opisu jeho trestnej veci po podaní obžaloby, venoval sa námietkam, ktoré vzniesol voči senátu súdu prvého stupňa,

osobitne sudkyňi Mgr. Pamele Záleskej, ktoré bola v tejto veci aj sudcom pre prípravné konanie. Namietal tiež, že všetky dôkazy navrhované obhajobou boli súdom en bloc odmietnuté ako nedôvodné, oproti dôkazom, ktoré boli navrhnuté prokurátorom alebo súdom, tie boli vykonané.

Obžalovaný bol uznaný za vinného na základe predpojatosti z rozhodnutia rovnakého senátu 2T Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/1/2022, z 9. augusta 2022, kde bola v skutku flagrante prejedikovaná vina, bol porušený princíp prezumpcie neviny aj u ešte neodsúdených osôb a meno - F. M. - výslovne figurovalo ako vinný páchatel' v konštrukcii skutku založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, a to bez toho, aby bolo meno prezentované v rozsudku aspoň iniciálami. V súvislosti s uvedeným odvolateľ poukázal na rozhodnutie ESLP, a to Mucha proti Slovenskej republike. V odvolaní tiež vytýkal, že jeho trestná vec obsahovala aj utajenú prílohu pod č. 2T/1/2022-599/2022/P (Spr 16 075/2022), ktorú sudkyňa Záleská obhajobe neoznámila. Obžalovaný F. M. ďalej dôvodil: „

Zlá aplikácia zákona, nesprávne ustálenie skutkového stavu a absentujúca analýza, komparácia výpovedí, jednostranné vedenie konania, absolútne ignorovanie a zamietnutie návrhov obhajoby, jej postojov a vysvetlení, či nedokonalé a zaujaté zhodnotenie dôkaznej situácie, sa negatívne premietli do rozsudku voči mne a spôsobili jeho nesprávnosť, nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť, ako aj nezákonnosť. Za flagrante porušenia mojich práv a bez relevantných dôkazov som bol vecne a miestne nepríslušným súdom uznaný vinným v skutku v bode 2. rozsudku zo spáchania obzvlášť závažného pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c), s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, účinného do 30.04.2022, a to bez toho, aby bolo preukázané naplnenie obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi."

Vo vzťahu k právnomu názoru prvostupňového súdu uviedol: „Právny názor prvostupňového súdu nie je podložený objektívnymi dôkazmi, a preto nie je správny a obhájitelný. Zároveň tendenčne vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil senát ŠTS na HP výslovne neobjektívne, zaujato a jednostranne nepreukazujú, že by som konkrétne ja, bez akýchkoľvek rozumných pochybností, spáchal skutok, za ktorý ma titulný súd odsúdil. Nepreukazujú ani, že by sa takýto skutok vôbec stal, alebo že by bol takýto skutok drogovým trestným činom (keďže nebola v súvislosti s mne konkrétne pripisovaným konaním stotožnená, nájdená a zaistená žiadna omamná látka, resp. prekurzor). Skutočnosť, že senát prvostupňového súdu neprípustne oproti obžalobe pozmenil skutkovú vetu a tým neostala zachovaná totožnosť skutku, nepredstavuje najväčší prejav porušenia mojich práv, i keď len takéto samotné pochybenie, relevantne napĺňa dôvod na zrušenie takéhoto nezákonného rozsudku tzv. „od stola", a to na neverejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Opakované a nekritické použitie frazeologizmov alebo všeobecne formulovaných pojmov v podobe „v nezistenom čase", „na rôznych miestach" použitie pojmov „v rozpätí", „minimálne", „najmenej", a pod., preukazuje dôvodnosť mojich pochybností o nezachovaní totožnosti skutku a o jeho možnej zameniteľnosti. Nesprávne ustálenie skutku vo výroku a zmena skutkovej vety, vo forme, ako to urobil súd v rozsudku, odporuje aj mnohým rešpektovaným judikátom Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Odsudzujúcemu rozsudku samozrejme vyčítam, že skutok je formulovaný veľmi všeobecne, nekonkrétne a neurčito."

Odvolateľ napáda skutočnosť, že bol odsúdený na základe svedectiev kajúcnikov (L. M., O. B., A. T., B. G., M. M.), keďže ich svedectvo vo S. aj voči obžalovanému F. M., bolo podmienené, resp. vopred „zobchodované", teda vymenené za získanie dramaticky nižšieho trestu a iných nenáležitých výhod. Podstatnú časť venuje opisu výpovedí jednotlivých svedkov. Napádal aj znalecké posudky Dr. Ing. O. N. a MUDr. M. T., ktoré považoval za „kontaminované" dôvodným spochybnením ich skúseností aj odbornosti, ďalej minimom času, ktorý venovali skúmanému subjektu, používaním všeobecných frazeologizmov, absenciou neustrannosti, ako aj neurčitosťou záverov ich posudkov bez akejkoľvek komparácie.

Obžalovaný tiež podotkol: „Kvalifikácia mne pripisovaného konania ako OZZ, nie je udržateľná ani hodnoverne ustálená, lebo v súvislosti so mnou nebola zaznamenaná, zabezpečená alebo nájdená akákoľvek psychotropná látka (prípadne prekurzor), ktorá by bola schopná ovplyvniť psychiku človeka v zmysle znenia zákona č. 139/ 1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Zároveň, ak by takáto látka reálne existovala alebo bola do konania zákonne zabezpečená, musela by mať dostatočnú účinnosť, teda koncentráciu. Bez zistenia prítomnosti účinnej látky v dostatočnej koncentrácii, nemožno reálne hovoriť o omamnej alebo psychotropnej látke."

Vo vzťahu k uloženému trestu obžalovaný F. M. mal za to, že trest je nezákonný, nesprávny, nespravodlivý a zjavne neprimeraný. Uložený trest nemá oporu v právnej kvalifikácii. Súd ho uznal za vinného v nepatričnom odseku a v rozpore s dôkaznou situáciou. Inkvizičný súd mu neuložil nejakú drobnú pokutu, ale rovno fatálny trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov, ktorý je sám o sebe absurdný, ak v súvislosti s tým obžalovaný poukáže na tresty, ktoré „získali" kajúcnici vo veci S. za ich vymyslené, pochybné a časom vyvrátené svedectvá (napr. L. M. - 10 rokov, A. T. - 10 rokov). Pritom všetci boli súdení ako recidivisti v sadzbe 20 - 25 rokov až doživotie.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil v celom napádanom rozsahu rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil. Alternatívne obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu so záväzným pokynom, aby bola trestná vec zákonne postúpená vecne a miestne príslušnému súdu. Zároveň obžalovaný žiadal, aby bol po zrušení napádaného rozsudku najvyšším súdom ihneď prepustený z väzby na slobodu.

Obžalovaný F. M. zaslal doplnenie odvolania aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Kruteka, ktorý úvodom poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04. Ďalej mal za to, že nebolo vykonané také dokazovanie a následne odôvodnenie rozsudku, ktoré by jasne a zrozumiteľne dávalo odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, čo malo za následok porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Vo vzťahu k činnosti, ktorá mala byť vykonaná na chate v P. A. [od presne nezisteného obdobia, minimálne od roku 2004 na podnet L. M. vyrobil na chate v obci P. A. chemickou reakciou z jedného kila efedrínu 800 gramov metamfetamínu, ktorý dal do zálohu v prospech L. M. za minimálne 200.000,- Sk (6.638,78 eura)], uviedol. Jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď kajúcnika L. M. a žiadne iné dôkazy, ktoré by obžalovaného spájali s uvedeným skutkom, zo strany Špeciálnej prokuratúry predložené neboli a ani uvedené zo strany Špecializovaného trestného súdu v napadnutom rozsudku a poukázal tu pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4To/15/2017. Obžalovaný sa v ďalšej časti svojho odvolania venoval skutočnosti, že v rozpätí 10 mesiacov, ktoré predchádzali zadržaniu L. M. v roku 2007, predával A. T. a L. M. metamfetamín, kde odbery metamfetamínu sa opakovali v množstvách od 200 do 400 gramov, raz mesačne, na území mesta Sereď, pričom v tomto období došlo medzi nimi k odovzdaniu minimálne dvoch kíl metamfetamínu. Jedinými svedkami k uvedenému sú L. M. a A. T.. Obžalovaný uviedol, že nie je jasné, ako dospel Špecializovaný trestný súd k presvedčeniu, že mal vôbec v danom období a v Sereďi predat' týmto svedkom metamfetamín, kde sa odbery metamfetamínu mali opakovať v množstvách od 200 do 400 gramov, raz mesačne, na území mesta Sereď, pričom v tomto období malo dôjsť k odovzdaniu minimálne dvoch kíl metamfetamínu. Nie je zrejmé, odkiaľ Špecializovaný trestný súd vzal údaj o množstve a ani o tom, že 2 kg metamfetamínu mali byť odovzdané obžalovaným daným svedkom v roku 2006 - 2007.

Vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, že minimálne od roku 2015 do polovice roku 2017, kedy prišlo k rozchodu tzv. dvojčiek A. T. a L. M., spolupracoval s L. M. a A. T., ktorým podľa potreby dodával várky tabletiiek Cirrus 120 mg s obsahom účinnej látky pseudofedrín o hmotnosti 5,3 kg za jednu várku, z ktorej bolo možné vyrobiť najmenej 1.100 gramov metamfetamínu, pričom v Sereďi, v oblasti hrádze pri Váhu, predal minimálne 15 várok tabletiiek Cirrus, ktorých hodnota bola minimálne 11.500 eur za jednu várku, čo predstavovalo celkovo hodnotu minimálne 172.500 eur a z takto kúpených tabletiiek Cirrus nechali A. T. s L. M. vyrobiť chemickými reakciami metamfetamín u B. G. a L. V.. K uvedenému sú jedinými svedkami L. M., A. T. a B. G.. Predmetné výpovede podľa obžalovaného F. M. sú len výpoveďou „kajúcnikov" bez toho, že by boli potvrdené výpoveďami iných hodnoverných svedkov a zároveň bez toho, že by bola zaistená predmetná droga/tabletky v byte obžalovaného. Odvolateľ ďalej namietal absenciu overenia množstva a druhu údajne dodanej várky tablet Cirrus 120 mg; nezrovnalosti vo výpočte množstva metamfetamínu z 5,3 kg tablet Cirrus 120 mg; nezrovnalosti v počte várok tablet Cirrus 120 mg; nevysporiadanie sa s výpoveďou svedka S. U. z 9. júla 2021 (č. 1.

1905 - 1914); absencia vyčíslenia hodnoty drogy. Obžalovaný navyše podotkol, že uvedeného skutku sa mal dopustiť od roku 2015 do polovice roku 2017, pričom konanie vedené na ORPZ pod ČVS: ORP-2903/O2-TT-TT-2016 pre iný skutok spáchaný v 11.2016 bolo pozastavené, pretože obžalovaný nevedel svoje konanie ovládať a rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania. Ak teda obžalovaný nevedel svoje konanie ovládať a rozpoznať jeho nebezpečenstvo v čase, ktorý sa prekryval so skutkom, ktorého spáchanie je mu kladené za vinu v tomto konaní, tak nemôže za uvedené niesť trestnoprávnu zodpovednosť.

Vo vzťahu k vine, že v rokoch 2015 - 2016 v Seredi, predovšetkým v byte L. M. na D. Z., predal minimálne štyri kilá metametamínu L. M. a A. T. za cenu 18 eur za jeden gram metafetamínu, čo predstavovalo hodnotu metamfetamínu minimálne v sume 72.000 eur, pričom takto kúpený metamfetamín ďalej posunuli osobám obchodujúcim s metamfetamínom. K uvedenému je jediným svedkom L. M.. Rozporom v danom prípade je absencia overenia množstva a druhu údajne dodanej drogy; nezrovnalosti v spôsobe dodania drogy a nezrovnalosti v cene drogy.

Obžalovanému kladené za vinu, že v presne nezistenom čase po roku 2017, po rozdelení sa dvojice A. T. a L. M., sa na podnet L. M. a O. B. zapojil do dodávania tabletiiek Cirrus, keď v rodinnom dome v obci N. odovzdal L. M. dve várky tabletiiek Cirrus 120 mg, s obsahom účinnej látky pseudoefedrínu o hmotnosti 5,3 kg za jednu várku, ktoré získal sprostredkovane od O. B. tak, že O. ich odovzdal O. O. G., ktorý ich na účely predaja a použitia na výrobu metamfetamínu zabezpečil v Poľskej republike, pričom za tieto várky zaplatil L. M. dokopy 23.000 eur. Jedinými svedkami k uvedenému boli svedok L. M., A. T. a B. G.. V uvedenom ide o absenciu overenia množstva a druhu údajne odoberaných várok tablet Cirrus 120 mg; nezrovnalosti vo výpovediach svedkov a absencia spôsobu spáchania skutku.

V ďalšej časti odvolania sa obžalovaný vyjadruje k vypracovaným znaleckým posudkom, z ktorých je podľa neho zjavné, že jednoducho nedisponuje dostatočnými intelligenčnými, pamäťovými a inými funkciami na to, aby sa mohol čo i len podieľať na tak rozsiahlej trestnej činnosti, aká je mu v rozsudku po dobu 16 rokov kladená za vinu, ako aj k jednotlivým výpovediam svedkov.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému navrhol, aby v prípade, ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, tak aby bolo vykonané dokazovanie, a to oboznámenie dôkazov Odborného vyjadrenia z 13. mája 2018 a ZP č. 83/2018; pribratie do konania znaleckého ústavu za účelom posúdenia, či obžalovaný v čase spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu (teda od r. 2004 do r. 2020) trpel duševnou chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho schopnosť ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečenstvo. Uvedené je nevyhnutné, nakoľko v ZP č. 17/2021 a v ZP č. 83/2018 dospeli znalci k navzájom protichodným / nezlučiteľným záverom a tieto rozpory neboli doposiaľ odstránené; prečítanie a oboznámenie výpovede svedka S. U. z 9. júla 2021 (č. l. 1905 - 1914).

Obžalovaný F. M. doplnil odvolanie podaním prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Palkoviča nasledovne: „Súd prvého stupňa v uvedenej trestnej veci založil rozhodnutie o mojej vine na základe výpovedí svedkov - kajúcnikov A. T., M. M., O. B., L. M. a B. G.. Uvedené osoby boli v inom trestnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde (2T/8/2021) uznané za vinných z úplne identickej trestnej činnosti ako ja. Tresty odňatia slobody, ktoré im však boli uložené, sú výrazne pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Navyiac im ani nebol uložený trest prepadnutia majetku, hoci uloženie tohto druhu trestu bolo v čase vyhlásenia rozsudku prvého stupňa obligatórne. Z uvedeného vyplýva, že uvedeným osobám boli poskytnuté benefity." V súvislosti s uvedeným poukázal na znenie § 33a ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 567t ods. 8 Trestného poriadku a dodal, že: „V súvislosti s citovanými ustanoveniami Trestného poriadku je potrebné konštatovať, že súdu neboli oznámené benefity, ktoré boli spolupracujúcim osobám A. T., M. M., O. B., L. M. a B. G. poskytnuté v predsúdnom konaní, čo znemožňuje zistenie nezaujatosti a hodnovernosti uvedených svedkov a vylučuje použitie ich výsluchov ako dôkazov v trestnom konaní. Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa mi bol okrem iných uložený aj trest prepadnutia majetku, a to podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona. Tu je potrebné upozorniť na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom, sp. zn. PL. ÚS 1/2021-164, zo dňa 27.09.2023, ktorý bol vyhlásený pod č. 402/2023 Z. z. dňa 20.10.2023 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenia § 58 odsek 2 a 3 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky." Vo vzťahu ku konštatovanému citoval čl. 125 ods. 3, § 91 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a dodal, že uloženie trestu prepadnutia

majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona v predmetnej veci nemá oporu v aktuálnej právnej úprave.

Napokon obžalovaný F. M. doplnil svoje odvolanie podaním prostredníctvom obhajcu JUDr. Igora Ribára, a to najmä s poukazom na nadobudnutie účinnosti novely č. 214/2024 Z. z., č. 40/2024 Z. z., ktoré novelizovali znenie Trestného zákona, ako aj ďalšie skutočnosti. Vo svojom doplnení odvolania sa venoval zmene právnej kvalifikácie, námietkam vo vzťahu k neoprávnenej výrobe a predaju psychotropných látok, neoprávnenému obchodovaniu, námietkam vo vzťahu k neoprávnenému predaju a prechovávaniu prekurzora, nesprávnej aplikácie zásady in dubio pro reo, námietke k vecnej nepríslušnosti a námietke k okolnosti vylučujúcej protiprávnosť.

V konečnom návrhu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby, resp. vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie. Poukázal najmä na to, že sa nemožno opierať o výpovede svedkov L. M. a A. T., lebo ide len o určenie výšky drogy z počutia. Opätovne poukázal na zdravotný stav obžalovaného. Zdôraznil, že tento nevie reagovať na konečné návrhy.

Prokurátor v konečnom návrhu poukázal na novelizáciu trestného zákona a v súlade s tým navrhol ustáliť právnu kvalifikáciu, uložiť trest v hornej polovici trestnej sadzby so zaradením do najprísnejšieho stupňa stráženia, tiež trest prepadnutia veci vzťahujúci sa k vykonaniu domovej prehliadky a ochranný dohľad v maximálnej výmere. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, hoci v podstatnom na inom podklade, ako namietal, čo mimo iného znamená to, že súd prvého stupňa nepochybil napriek tomu, že najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po procesnom postupe bez podstatných chýb a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

V tejto trestnej veci bola obžaloba podaná voči trinástim obvineným, a to okrem iného aj pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, pričom skutok v obžalobe bol sformulovaný tak, že v danom štádiu konania v podstatných rysoch zodpovedal tejto právnej kvalifikácii. Preto správne a v súlade s 14 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku postupoval Špecializovaný trestný súd, ak obžalobu prijal a nepostúpil Okresnému súdu Trnava. Skutočnosť, že po nariadení hlavného pojednávania v dôsledku vylúčovania zo spoločného konania sa viedlo vo vzťahu k obžalovanému F. M. samostatné konanie a prokurátor ustúpil od obžaloby vo vzťahu k predmetnému zločinu, nemohla ovplyvniť založenú príslušnosť Špecializovaného trestného súdu. Takýto postup vylučuje ustanovenie § 280 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku „...rovnako je povinný sám vec rozhodnúť, ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, avšak nižšieho stupňa...“.

K námietke, že z rozhodovania vo veci mala byť vylúčená predsedníčka senátu Mgr. Pamela Záleská, lebo rozhodovala v prípravnom konaní, najvyšší súd uvádza, že podľa v tom čase účinného ustanovenia § 31 ods. 3 Trestného poriadku dôvodom vylúčenia sudcu alebo senátu nie je skoršie rozhodnutie sudcu alebo senátu o obvinenom, spoluobvinenom alebo iných obvinených, ktorých trestné činy spolu súvisia.

Ani podľa súčasnej právnej úpravy však toto nie je dôvod pre tzv. „vylúčenie sudcu zo zákonných dôvodov“.

Vo vzťahu k členovi senátu, sudcovi JUDr. Milanovi Cisarikovi najvyšší súd zaujal stanovisko, že v rámci zdržanlivosti nebude žiadnym spôsobom komentovať vyjadrenia odvolateľa k jeho profesionálnemu životopisu. Je nevyhnutné len dodať, že nie je nič nezvyčajné, keď písomné rozhodnutie vyhotoví profesionálny sudca, ktorý nepôsobí vo funkcii predsedu senátu. Toto je dlhodobá súdna prax, ktorá funguje desaťročia.

Nie je logickým tvrdenie, že iným rozsudkom súvisiacim s obžalobou podanou v tejto trestnej veci bola porušená prezumpcia nevinu u obžalovaného F. M. (2T/12/2022). K tomu nemohlo dôjsť z dôvodu, že v konečnom dôsledku bol už v konaní pred súdom prvého stupňa právoplatne oslobodený spod obžaloby pre skutok v bode 1), teda zločin podľa § 296 Trestného zákona, ako to už bolo spomenuté vyššie.

Odvolateľ tiež poukazoval na to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s uznesením vyšetrovateľa OR PZ v jeho inej trestnej veci. Bez ohľadu na to, o aké rozhodnutie v jeho výrokovej časti išlo a aké dôvody vyšetrovateľa k tomuto rozhodnutiu viedli, prvostupňový súd takéto oprávnenie nemá. Nemôže totiž procesne relevantným spôsobom vyhodnotiť, či rozhodnutiu predchádzalo dokazovanie vykonané v súlade s Trestným poriadkom, či dôkazy boli vyhodnotené vecne správne atď.. Takéto oprávnenie v prípravnom konaní má len prokurátor.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil, na základe čoho uznal obžalovaného za vinného (aj prečo obžalovaného oslobodil spod časti obžaloby).

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy súhrne logickým a zároveň aj presvedčivým spôsobom, ktorému hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Trestného poriadku nemožno nič zásadné vytknúť. Hodnotenie dôkazov Špecializovaného trestného súdu neodporuje základným princípom logického myslenia. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými a následnými právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

Obžalovaný F. M. bol usvedčený predovšetkým výpoveďami svedkov L. M., A. T. a O. B. Výpovede svedkov M. M. a B. G. už nie sú také jednoznačné. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade spomenutých svedkov nejde o tzv. kajúcnikov, ktorý by mali byť „pripravovaní“ na svoje výsluchy. Ináč povedané, každý z týchto svedkov vypovedal len o tom, čo vnímal vo vzťahu k F. M. svojimi zmyslami. Súd prvého stupňa dal odpovede na všetky námietky obžalovaného a najvyšší súd sa toho pridrža. Obranu obžalovaného postavenú na tom, že jeho trestné stíhanie bolo založené na výpovediach, ktoré boli urobené za vidinou lepšieho trestu pre svedkov, odmieta tiež odvolací súd. Je potrebné poukázať na to, že aj v tejto pôvodnej veci sa rozhodlo využiť svoje právo urobiť kladné vyhlásenie o vine sedem obžalovaných z trinástich. Nikto z nich však z tohto dôvodu nepravdivo nevypovedal proti obžalovanému F. M.. Aj ďalšie nepriame dôkazy, ktoré prvostupňový súd reprodukoval na strane 10 písomného vyhotovenia rozsudku, nasvedčujú vine obžalovaného F. M., o ktorej nie sú pochybnosti. K tomu najvyšší súd udáva, že ustálenie množstva alebo hodnoty drog a prekursorov na základe výpovedí svedkov je v súlade s kritériami pre hodnotenie dôkazov, právnu kvalifikáciu nie je možné ustáliť iba

podľa toho, čo sa nájde napr. pri domovej prehliadke. Mimochodom, pri domovej prehliadke boli zistené veci, ktorých pôvod a účel by mohol objasniť iba samotný obžalovaný.

Správne a náležite v záujme objektívneho objasnenia zdravotného stavu obžalovaného F. M. postupoval prvostupňový súd, keď po predchádzajúcom pribratí znalcov z odvetia psychiatrie a z odboru psychológie ich vypočul na hlavnom pojednávaní. Závery týchto znaleckých posudkov sú jednoznačné v tom smere, že u neho nikdy nevymizli tzv. ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. K tomu najvyšší súd dodáva vlastné postrehy. Ak by tento spôsob obhajoby mal zodpovedať objektívnej realite, tak by vodič F. M. nemohol byť v rokoch 2017 - 2021 riešený za päť dopravných priestupkov, resp. riadiť osobné motorové vozidlo. Tiež nemožno opomenúť skutočnosť, že na verejnom zasadnutí najvyššieho súdu, keď sa rozhodovalo o jeho prepustení z väzby na slobodu a nahradení tejto väzby, tak vtedy vypovedal, v konaní pred súdmi jediný raz. Najvyššiemu súdu neuniklo, že keď naposledy zmenil podmienky probačného dohľadu, tak liečba trvala len dva mesiace a o jej ukončení nebol súd vôbec informovaný. V konečnom dôsledku, sudcovia najvyššieho súdu si aj na verejnom zasadnutí bezprostredne všimli, že obžalovaný reagoval na podnety, ktoré sa tam riešili. Preto je ďalšie skúmanie trestnoprávnej zodpovednosti a procesnej spôsobilosti obžalovaného F. M. zbytočné.

Prvostupňový súd na stranách 10 až 11 písomného vyhotovenia rozsudku náležite objasnil, prečo odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou. Najvyšší súd sa s touto argumentáciou stotožňuje bez potreby jej doplnenia.

Súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní o vine obžalovaného striktnie z dôkazov zákonne vykonaných na hlavnom pojednávaní a najvyšší súd mu nemá čo v tomto smere vytknúť. To, že nevzal na zreteľ každý navrhovaný dôkaz, ešte neznamená, že pochybil, práve naopak, dokazovaniu venoval náležitú pozornosť, ktorého výsledok sa v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku pretavil do zákonného a spravodlivého odsudzujúceho rozsudku.

Samotná úprava skutku oproti podanej obžalobe nebola zásadná a súd zachoval totožnosť skutku v konaní aj v následku trestného činu. Uvedený postup aj náležite odôvodnil na strane 12 písomného vyhotovenia rozsudku.

Po novelizácii Trestného zákona od 6. augusta 2024 došlo k situácii, že ten v súčasnosti účinný je pre páchatel'a priaznivejší ako tie predošlé, čo odvolací súd zohľadnil pri zmene právnej kvalifikácie tak, ako to vyplýva z výrokovvej časti tohto rozsudku. Právna kvalifikácia pri obzvlášť závažnom zločine neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou je odvodená od pojmu po dlhší čas, čo podľa súdnej praxe prevyšuje dobu šesť mesiacov. Mimoriadne veľké množstvo psychotropnej látky podľa § 135d písm. e) Trestného zákona predstavuje päťtisíc násobok nepatrného množstva uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1 (0,2 g). Právna kvalifikácia pri zločine neoprávneného prechovávaní, výroby a obchodovania s drogovým prekursorom a predmetom určeným na výrobu omamnej látky, psychotropnej látky alebo drogového prekursora je odvodená od pojmu po dlhší čas a značného prospechu, teda v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona prevyšujúceho 250.000 eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa najvyšší súd riadil najmä kritériami určenými v 34 ods. 4. Trestného zákona. V tejto veci však žiadne z nich nemohol aplikovať. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona jedinou priťažujúcou okolnosťou je to, že spáchal viac trestných činov v jednočinnom súbehu, ktorú s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona zohľadnil pri určení výšky trestu. Toto však nemá žiadny vplyv na výmeru trestnej sadzby. Tá je pri obzvlášť závažnom zločine podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona vo výmere desať rokov až dvadsaťpäť rokov. Pri zločine podľa §173a ods. 4 Trestného zákona vo výmere tri až desať rokov. Uvedené sadzby sú podstatne priaznivejšie ako tá predchádzajúca podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov. Pri výmere trestu najvyšší súd prihliadol najmä na pomerne veľké množstvo zrealizovaného metamfetamínu a nezanedbateľnú dobu páchania trestnej činnosti. Na druhej strane zohľadnil najmä to, že v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou nebolo

preukázané násilné konanie a dlhší časový odstup od dokončenia trestnej činnosti. Na základe toho uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby.

Najvyšší súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do stredného stupňa strázenia, ktorý sa u obžalovaného F. M. javí ako vhodnejší oproti maximálnemu stupňu. Maximálny stupeň strázenia by už nezodpovedal možnosti resocializácie osoby obžalovaného F. M..

To isté potom platí aj o výške ochranného dohľadu, ktorý pri posledných zmenách Trestného zákona odvolací súd nebol povinný uložiť, ale po zohľadnení všetkého potrebného, hlavne teda povahy spáchanej trestnej činnosti, dospel k presvedčeniu o potrebe jeho uloženia, opäť však v nižšej výmere ako v rozsudku prvého stupňa.

Záverom najvyšší súd vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného uvádza, že Špecializovaný trestný súd sa vysporiadal so všetkým potrebným. Postupne dal vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky. Nakoľko v odvolacom konaní existuje všeobecne platný predpoklad, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, nebude bez ďalšieho nutné závery Špecializovaného trestného súdu opakovať.

V ďalšom najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý dostatočne vyčerpávajúco venoval pozornosť všetkému potrebnému pre rozhodnutie v danej veci. Zmeny, ktoré najvyšší súd realizoval, nemali vplyv na kvalitu jeho rozhodnutia a v dôležitom pre tento rozsudok odvolacieho súdu je potrebné naň odkázať ako na zákonné rozhodnutie. Bez bližšieho nebude tak najvyšší súd opakovať všetko potrebné, ale len v podrobnostiach naň odkazuje.

V konečnom návrhu prokurátor navrhol uloženie trestu prepadnutia veci. Tomuto však nepredchádzalo žiadne vykonané dokazovanie, zjavne preto, že rozhodovanie bolo zamerané na uloženie trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona. V tomto štádiu konania aj vzhľadom na to, že prokurátor nepodal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie, nemohol najvyšší súd o tomto návrhu žiadnym spôsobom rozhodnúť.

Ak sa odvolací súd vyslovene nevyjadril k niektorým z námietok v odvolaní, je tomu tak z dôvodu, že mu dal odpoveď svojim rozhodnutím alebo ich považoval za vecne nesúvisiace, hodnotiace okolnosti podľa vlastných predstáv, resp. nedôvodné pre rozhodnutie v predloženej veci.

Riadiac sa uvedeným rozhodol odvolací súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.